

Uchwała Nr LXIX/2063/2006
Rady miasta stołecznego Warszawy
z dnia 27 lutego 2006 roku

w sprawie przyjęcia Polityki energetycznej m.st. Warszawy do 2020 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz.1504 z późn. zm.) –
- Rada m.st. Warszawy uchwała, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Politykę energetyczną m.st. Warszawy do 2020 r., w brzmieniu załącznika do uchwały.

§ 2

Realizację oraz monitorowanie polityki, o której mowa w § 1 powierza się Prezydentowi m.st. Warszawy.

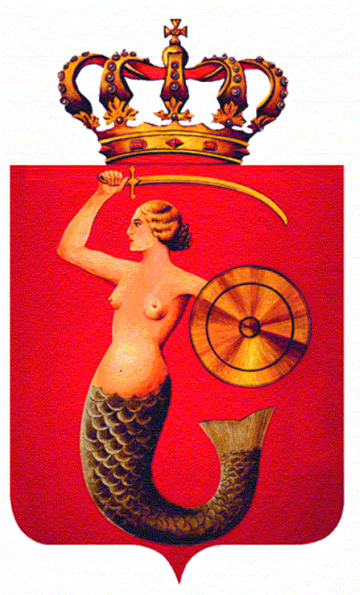
§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący
Rady m.st. Warszawy

Mirosław Sztyber

Załącznik
do uchwały Nr LXIX/2063/2006
Rady m.st. Warszawy
z dnia 27 lutego 2006 r.

**POLITYKA ENERGETYCZNA
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
DO 2020 R.**

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
Warszawa 2006 r.

Polityka energetyczna m.st. Warszawy jest pogrupowanym według stopnia ważności zbiorem celów i środków, jak też sposobów realizacji planowania i organizacji zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe - w ramach obowiązujących przepisów regulujących działalność sektora energetycznego, z uwzględnieniem polityki energetycznej państwa do 2025 r. Określenia używane w dalszym ciągu tekstu zostały wyjaśnione w art. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.).

I. CELE POLITYKI ENERGETYCZNEJ I ŚRODKI JEJ REALIZACJI

1. CEL PERSPEKTYWICZNY

Perspektywicznym celem polityki energetycznej m.st. Warszawy jest zapewnienie odpowiedniego poziomu życia i standardu zasilania mieszkańców w energię i paliwa, w warunkach zrównoważonego rozwoju, zapewnienia ochrony środowiska, racjonalnego zużycia paliw i energii, rozwoju konkurencji, przeciwdziałania negatywnym skutkom wykorzystywania pozycji monopolistycznej lub dominującej, spełniania zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych i równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i ich klientów. Polityka ma przyczynić się także do realizacji głównych celów strategicznych rozwoju m.st. Warszawy, w szczególności: poprawy jakości życia i bezpieczeństwa mieszkańców, rozwijania funkcji metropolitalnych wzmacniających pozycję Miasta w wymiarze regionalnym, krajowym i europejskim, rozwoju nowoczesnej gospodarki i osiągnięcia trwałego ładu przestrzennego.

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Wykorzystywanie wszelkich możliwości i środków planistycznych, organizacyjnych i koordynacyjnych, w celu zwiększenia pewności zasilania Miasta w energię elektryczną i paliwa gazowe.
2. Zapewnienie warunków dostępności infrastruktury energetycznej w rejonie centrum miasta i na jego obszarach rozwojowych w celu stymulowania rozwoju inwestycji krajowych i zagranicznych: mieszkaniowych, obiektów użyteczności publicznej oraz w sektorze usług, handlu i przemysłu.
3. Wspieranie działań mających na celu przestrzeganie porządku prawnego w sektorze energetycznym i unijnych standardów świadczenia usług oraz eksploatacji urządzeń energetycznych.
4. Promowanie konkurencji w sektorze energetycznym dla zapewnienia warunków dostępu do konkurencyjnego rynku energii w celu zmniejszenia kosztów przedsiębiorstw energetycznych i racjonalizacji cen zakupu energii i paliw przez odbiorców.
5. Monitoring realizacji planów inwestycyjnych przedsiębiorstw energetycznych oraz utrzymywania standardów jakości eksploatacji systemów energetycznych i dostaw energii.
6. Zapewnienie przedsiębiorstwom energetycznym i ich klientom (odbiorcom) warunków do wymiany poglądów i informacji oraz inicjowanie, wspomaganie i edukowanie mieszkańców w zakresie efektywnego użytkowania energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego.

2. CELE GENERALNE W ZAKRESIE SEKTORA ENERGETYCZNEGO JAKO CAŁOŚCI

A. Zapewnienie klientom - odbiorcom finalnym zrównoważonych opłat za energię, odpowiednio do uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Wspieranie działań w dziedzinie rozwoju rynku konkurencyjnego ciepła, energii elektrycznej i gazu.
2. Współpraca z odbiorcami, administracją samorządową i rządową oraz organizacjami pozarządowymi dla równoważenia przychodów przedsiębiorstw energetycznych za usługi zaopatrzenia w energię i paliwa z ich uzasadnionymi kosztami.
3. Tworzenie warunków sprzyjających powstawaniu niezależnych źródeł skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.

B. Tworzenie właściwych warunków realizacji zadania własnego Miasta w zakresie planowania i organizacji zaopatrzenia w energię i paliwa

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Egzekwowanie przepisów w zakresie spójności Planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych z „Założeniami do Planu zaopatrzenia m.st. Warszawy w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe”, ich oceny i obiegu informacji w tym zakresie.
2. Efektywne ustalanie i aktualizacja energetyczna miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich obszarów rozwojowych Miasta.
3. Współdziałanie w inicjatywach gwarantujących zapobieganie i szybsze wychodzenie z systemowych i lokalnych awarii energetycznych.
4. Opracowywanie projektów Założeń do planu zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe na obszarze m.st. Warszawy i w przewidzianych prawem przypadkach - Planów zaopatrzenia w tym zakresie.
5. Występowanie z wnioskami o nałożenie przewidzianych prawem sankcji na przedsiębiorstwa energetyczne lub ich zarządy za naruszanie przepisów.
6. Współpraca z administracją rządową i samorządami oraz organizacjami pozarządowymi w zakresie zaopatrzenia w paliwa i energię i rozwiązywania problemów kryzysowych.

C. Działania w zakresie koordynacji energetyki miejskiej

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Tworzenie skutecznych form organizacji współpracy Miasta z regulatorem, wytwórcami energii, operatorami systemów i odbiorcami energii i paliw.
2. Monitorowanie racjonalności zużycia energii w obiektach użyteczności publicznej podległych lub zarządzanych przez jednostki organizacyjne Miasta.
3. Stymulowanie inwestycji energetycznych mających na celu rozwiązanie problemów bezpieczeństwa energetycznego Miasta.
4. Harmonizowanie działań przedsiębiorstw energetycznych dla zmniejszenia kosztów inwestycji, ograniczenia powierzchni zajmowanych przez obiekty i instalacje energetyczne oraz minimalizacji czasu i uciążliwości ich realizacji.

5. Wspieranie rozbudowy infrastruktury energetycznej w obszarach rozwojowych stwarzających szanse pozyskania inwestorów komercyjnych, w tym zagranicznych.
6. Zapewnianie warunków do określania racjonalnych podstaw programowania rozwoju inwestycji przedsiębiorstw energetycznych, w szczególności dla wiarygodnego prognozowania rozwoju zapotrzebowania na moc i energię uwzględniającego plany zagospodarowania przestrzennego Miasta.

II. PODSEKTOR ELEKTROENERGETYCZNY

Elektroenergetyka jest najważniejszym podsektorem energetyki stolicy. Funkcjonowanie Miasta jest całkowicie uzależnione od bezawaryjnej pracy tego systemu. Energii elektrycznej nie można magazynować, jej wytworzenie i zużycie następuje jednocześnie. Stąd potrzeba zapewnienia synchronicznej pracy wielu elementów złożonego podsektora, tworzącego wspólnie - w połączeniu z telekomunikacją i informatyką - swoistą superinfrastrukturę. Wywołuje to większe prawdopodobieństwo jej rozpadu, wskutek zdarzeń katastrofalnych w systemach krytycznych Miasta. Bezpieczeństwo energetyczne aglomeracji warszawskiej, w tym Warszawy, obejmuje:

- pewność zasilania Warszawskiego Węzła Energetycznego (WWE) w energię elektryczną z Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE),
- pewność pracy elementów sieci przesyłowej w WWE,
- pewność pracy elementów sieci 110 kV należących do Operatorów Systemu Dystrybucyjnego (OSD) czyli STOEN S.A. i ZEWT S.A. oraz Elektrociepłowni Warszawskich S.A., jak też do dużych odbiorców,
- pewność pracy elementów sieci średniego i niskiego napięcia,
- zabezpieczenia przed lokalnymi i globalnymi awariami, w tym typu blackout.

Ważne jest przede wszystkim niezawodne pokrywanie bieżącego i długoterminowego wzrastającego zapotrzebowania odbiorców na moc i energię.

1. CELE GENERALNE W ZAKRESIE PODSEKTORA ELEKTROENERGETYCZNEGO

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Podejmowanie działań na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa elektroenergetycznego dla zamknięcia zasilania pierścieniowego najwyższych i wysokich napięć i rozwój sieci elektroenergetycznych.
2. Popieranie działań operatora systemu przesyłowego nakierowanych na zdywersyfikowanie źródeł zasilania WWE.
3. Współpraca z wszystkimi stronami procesów energetycznych w zakresie przewidzianym przepisami Prawa energetycznego.
4. Wspieranie i stymulowanie powstawania konkurencji na rynku wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej na terenie m.st. Warszawy.
5. Promowanie rozwoju rozproszonych źródeł energii elektrycznej, w tym opartych na energii odnawialnej (biogaz, biomasa itp.) i z wytwarzaniem ciepła w skojarzeniu.
6. Promowanie nowoczesnych form organizacyjnych przedsiębiorstw energetycznych dla zapewnienia efektywności ich działania.

7. Tworzenie warunków do sprawnego działania sieci elektroenergetycznych.
8. Wdrożenie Alternatywnego Systemu Zaopatrzenia Infrastruktury Miejskiej w Energię Elektryczną (ASZIM) – porozumienia miejskich spółek i jednostek infrastrukturalnych.

2. CELE SZCZEGÓŁOWE W ZAKRESIE PODSEKTORA ELEKTROENERGETYCZNEGO

A. Zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego w warunkach prognozowanego wzrostu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Monitorowanie awaryjności sieci elektroenergetycznych WWE i wskazywanie ich punktów krytycznych i wąskich gardeł.
2. Tworzenie korzystnych warunków do inwestowania w infrastrukturę elektroenergetyczną Miasta.
3. Wspieranie budowy lokalnych źródeł wytwarzania energii elektrycznej niezbędnych dla zwiększenia bezpieczeństwa Miasta i sprostania zwiększonemu popytowi.
4. Propagowanie nowych technologii i standardów organizacji w sektorze elektroenergetyki.
5. Tworzenie programów edukacyjno-informacyjnych dla uzyskania aprobaty społecznej dla budowy koniecznej infrastruktury elektroenergetycznej na terenie Miasta.

B. Poprawa warunków bezpieczeństwa elektroenergetycznego

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Motywowanie przedsiębiorstw energetycznych do inicjowania przedsięwzięć nastawionych na poprawę bezpieczeństwa zasilania Miasta w energię elektryczną:
 - krótkookresowego – poprzez współpracę przy sporządzaniu planów odbudowy WWE (zdolności do pracy wyspowej), szkolenie personelu, doskonalenie systemu komunikowania się i koordynowania działań w warunkach awarii pomiędzy operatorami, operatorami systemów a przedsiębiorstwami energetycznymi i odbiorcami oraz tymi operatorami a Miastem;
 - długookresowego – poprzez tworzenie warunków inwestycjom w budowę nowych szybko uruchamialnych jednostek napędzanych gazem na terenie lokalnych źródeł i organizowanie współdziałania w warunkach blackout'u w przedsiębiorstwach energetycznych na terenie Miasta.
2. Monitorowanie przedsiębiorstw energetycznych pod względem wykonania pełnego zakresu zadań wynikających z protokołów poawaryjnych.
3. Wspieranie działań przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wymiany linii napowietrznych z przewodami gołymi na kablowe lub napowietrzne z przewodami izolowanymi, wymiany izolatorów zagrażających zdrowiu i życiu mieszkańców, doskonaleniu Elektroenergetycznej Automatyki Zabezpieceniowej.
4. Wykonywanie analiz konfiguracji linii WWE.
5. Stymulowanie poprawy pewności zasilania podstawowych obiektów miejskich (lokalnych źródeł, stacji i linii metra, miejskich wodociągów i kanalizacji, stacji trakcyjnych

tramwajów, lotniska, miejskich zajezdni autobusowych, miejskich przepompowni ciepłowniczych, miejskiego oświetlenia i sygnalizacji ulicznej itp.).

6. Tworzenie warunków współdziałania stron w przypadku wystąpienia różnego typu awarii.
7. Wspieranie działań do zwiększenia w okresie letnim dyspozycyjności mocy elektrycznej warszawskich źródeł.
8. Popieranie działań zmierzających do rozwoju skojarzonych źródeł energii elektrycznej i ciepła, w szczególności systemów gazowo-parowych oraz systemów skojarzonego wytwarzania w mikroturbinach stacjonarnych, ogniach paliwowych i silnikach spalinowych, powiązanych z systemem lokalnych mikrosieci pozwalających na jednoczesne zaopatrywanie odbiorców w energię elektryczną i ciepło.

C. Tworzenie warunków do zmniejszenia kosztów dostaw energii elektrycznej dla spółek i jednostek miejskich oraz dla mieszkańców

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Powołanie w ramach planowanego projektu ASZIM podmiotu zajmującego się m. in. optymalizacją parametrów zużycia energii elektrycznej, doradztwem taryfowym i handlem energią.
2. Monitorowanie wykonywania audytów energetycznych obiektów użyteczności publicznej w dzielnicach.
3. Wspieranie inicjatyw stosowania nowoczesnych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz certyfikacji energetycznej istniejących budynków miejskich.
4. Reagowanie na skargi mieszkańców na nieprawidłowości w zakresie zasilania w energię.

III. PODSEKTOR CIEPŁOWNICZY

Zadaniem podsektora ciepłowniczego jest dostarczenie gospodarstwom domowym i odbiorcom komercyjnym ciepła w postaci centralnego ogrzewania (c.o.), ciepłej wody użytkowej (c.w.u.) i ciepła technologicznego (c.t.). Zadanie to realizowane jest poprzez warszawski system ciepłowniczy (w.s.c.), w skład którego wchodzi: 4 duże źródła, miejska sieć ciepła (przesył i dystrybucja) oraz odbiorcy ciepła. Poza w.s.c. ciepło dostarczane jest także ze źródeł lokalnych i indywidualnych, a także przez wydzielone systemy ciepłownicze.

1. CELE GENERALNE W ZAKRESIE PODSEKTORA CIEPŁOWNICZEGO

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Zapewnienie warunków bezpieczeństwa zaopatrzenia Miasta w ciepło.
2. Motywowanie dużych odbiorców ciepła (w tym jednostek miejskich) i operatorów systemów do oszczędzania energii.
3. Wpływanie na Plany rozwoju wytwórców ciepła celem dostosowania przez nich podaży do popytu.
4. Oddziaływanie w kierunku rezerwowania w liniach rozgraniczających dróg lokalizacji inwestycji w sieci: przesyłowe i dystrybucyjne oraz w źródła wytwarzania ciepła: kotłownie lokalne lub rozproszoną kogenerację (źródła te mogłyby funkcjonować jako rejonowe, a docelowo – szczytowe).

5. Monitorowanie rezerw przesyłowych systemu ciepłowniczego i proponowanie metod ich wykorzystania celem minimalizacji kosztów.
6. Tworzenie warunków do równoważenia bilansu cieplnego całego Miasta.

2. CELE SZCZEGÓŁOWE W ZAKRESIE PODSEKTORA CIEPŁOWNICZEGO

A. Bezpieczeństwo energetyczne miasta w zakresie zasilania w ciepło

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Tworzenie warunków przedsiębiorstwom energetycznym do utrzymywania racjonalnej rezerwy mocy w źródłach wytwarzania energii w relacji do poziomu zapotrzebowania.
2. Stymulowanie poprawy współczynnika skojarzenia w źródłach dla uzyskania tańszego ciepła i energii elektrycznej.
3. Podejmowanie działań wspierających w zakresie zwiększenia zapotrzebowania na ciepło celem uzasadnienia realizacji źródeł pracujących w skojarzeniu.
4. Stwarzanie warunków alternatywnego zasilania w ciepło i energię elektryczną odbiorców poprzez budowę małych źródeł kogeneracyjnych ciepła i energii elektrycznej i ograniczając tym samym nakłady na rozbudowę sieci przesyłowych.
5. Sprzyjanie realizacji inwestycji w zakresie sieci ciepłowniczych celem poprawy stanu i struktury majątku trwałego.
6. Stymulowanie rozbudowy sieci ciepłowniczych w układach pierścieniowych celem poprawy parametrów pracy sieci.

B. Wykorzystanie rezerw tkwiących w sektorach energetycznych

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Wspieranie inicjatyw w zakresie termomodernizacji budynków, sieci i źródeł wytwarzania ciepła przez odbiorców i przedsiębiorstwa energetyczne dla zmniejszenia kosztów.
2. Promowanie i tworzenie warunków dla wykorzystywania na terenie Miasta odnawialnych źródeł energii: pomp ciepła, kolektorów słonecznych i energii geotermalnej oraz biomasy dla realizacji zadań stawianych w „Polityce energetycznej Polski do 2025 r.”.
3. Stymulowanie zagospodarowania nadwyżek ciepła sieciowego dla zaopatrzenia mieszkańców zasilanych dotychczas z wyeksploatowanych kotłowni lokalnych.
4. Wypracowanie programu działania w zakresie sukcesywnej likwidacji ”niskiej emisji” na obszarze Warszawy.
5. Wspieranie współdziałania SPEC S.A. i dostawców ciepła sieciowego (przede wszystkim EW S.A.) celem utrzymania możliwie niskich cen ciepła dostarczanego mieszkańcom.

C. Zapewnienie zaopatrzenia w ciepło nowych obszarów rozwojowych

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Wspieranie rozbudowy sieci przesyłowych i dystrybucyjnych na terenach objętych zasięgiem warszawskiej sieci ciepłej lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie

- oraz dociążenie źródeł ciepła i sieci przesyłowych poprzez wykorzystanie jej rezerw dla obniżenia jednostkowych kosztów dostaw ciepła.
2. Zalecanie w opiniach do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego podłączania odbiorców do w.s.c., a dla zasilania obszarów rozwojowych znacznie oddalonych – do rozproszonych źródeł kogeneracyjnych.
 3. Rozwiązywanie problemów zaspokajania zapotrzebowania na ciepło obszarów rozwojowych w oparciu o Plany zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe oraz miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

D. Wprowadzenie nowego modelu realizacji zadań inwestycyjnych

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Rekomendowanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lokowania przedsięwzięć inwestycyjnych gwarantujących optymalne zaopatrzenie w ciepło danego obszaru:
 - dla budynków jednorodzinnych w zabudowie rozproszonej – zalecanie indywidualnych instalacji grzewczych (na przykład olejowych, gazowych itp.) – do realizacji przez właściciela obiektu,
 - dla zabudowy o większej gęstości zapotrzebowania mocy – proponowanie budowy sieci ciepłowniczej łączonej z miejskim systemem ciepłowniczym lub zasilanej z lokalnych źródeł ciepła.
2. Wspieranie działań dla wykorzystania w systemie ciepłowniczym wszelkich możliwych rezerw technicznych umożliwiających obniżenie kosztów zasilania odbiorców w ciepło sieciowe.
3. Promowanie rozproszonych źródeł ciepła opartych o Odnawialne Źródła Energii.

IV. PODSEKTOR GAZOWNICZY

Odbiorcy gazu przewodowego w Warszawie korzystają z gazu ziemnego wysokometanowego GZ-50. Wokół Warszawy jest zbudowany zamknięty pierścień gazociągów wysokiego ciśnienia, zasilanych gazem pochodzącym z Rosji. Poprzez stacje redukcyjne gaz dostarczany jest do odbiorców.

Bezpieczeństwo energetyczne systemu gazowniczego Warszawy obejmuje:

- pewność zasilania sieci gazownicznej wysokiego ciśnienia wokół Warszawy wraz ze stacjami redukcyjno-pomiarowymi I stopnia i tłocznją gazu w Rembelszczyźnie,
- pewność zasilania sieci gazownicznej średniego i niskiego ciśnienia wraz ze stacjami redukcyjno-pomiarowymi drugiego stopnia,
- dbałość o jakość i bezpieczeństwo w trakcie budowy i eksploatacji, prowadzenia kontroli gazociągów i utrzymania w ciągłej gotowości służb technicznych gazownictwa,
- wykorzystywanie rezerw przepustowości sieci przesyłowej i dystrybucyjnej dla podłączania nowych odbiorców, zarówno komunalno-bytowych, jak i przemysłowych oraz kotłowni lokalnych.

1. CELE GENERALNE W ZAKRESIE PODSEKTORA GAZOWNICZEGO

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Tworzenie warunków rozwoju rynku konkurencyjnego w sektorze gazowniczym.

2. Monitorowanie rozwoju konkurencyjnego rynku gazowniczego.
3. Opiniowanie Planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych sektora gazowniczego.
4. Wspieranie działań przedsiębiorstw gazownicznych mających na celu zapobieganie i szybsze usuwanie skutków awarii sieci gazowych.
5. Reagowanie na informacje mieszkańców o zagrożeniach bezpieczeństwa sieci gazowej.
6. Współdziałania w zakresie kontroli szczelności sieci gazowej przeprowadzanych przez uprawnione służby.

2. CELE SZCZEGÓŁOWE W ZAKRESIE PODSEKTORA GAZOWNICZEGO

A. Zapewnienie warunków sprawności funkcjonowania systemu gazowniczego dla zagwarantowania wymaganego poziomu bezpieczeństwa

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Wspieranie, z uwzględnieniem współpracy z odbiorcami i operatorami, starań przedsiębiorstw energetycznych sektora gazowniczego w zakresie tworzenia warunków pokrycia zapotrzebowania odbiorców na paliwa gazowe, przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska.
2. Zapewnienie warunków do dotrzymywania standardów pracy sieci gazowniczej i obsługi odbiorców.
3. Współpraca z przedsiębiorstwami energetycznymi sektora gazowniczego w zakresie likwidowania barier technicznych rynku gazu ziemnego przewodowego (niedostosowanej infrastruktury gazowniczej, braku opomiarowania, niewystarczającego systemu połączeń międzysystemowych, braku magazynów gazu i słabości systemów informatycznych).
4. Sprzyjanie realizacji inwestycji modernizacyjnych gazowej infrastruktury sieciowej.
5. Stwarzanie ram dla promocji i rozwoju procesów skojarzonego wytwarzania energii cieplnej i elektrycznej w źródłach rozproszonych z wykorzystaniem gazu ziemnego.

B. Zasilanie obszarów rozwojowych w gaz przewodowy

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Monitorowanie realizacji zadań inwestycyjnych w zakresie zaspokajania potrzeb gazyfikacji nowo urbanizowanych obszarów Miasta.
2. Współdziałanie z przedsiębiorstwami energetycznymi sektora gazowniczego dla pokrycia rosnącego zapotrzebowania na gaz przewodowy w rejonie centrum Miasta.
3. Współpraca z jednostkami miejskimi i przedsiębiorstwami energetycznymi sektora gazowniczego w zakresie kontroli osiedlowych sieci niskiego ciśnienia.
4. Stymulowanie warunków dostępu do paliwa gazowego dla ewentualnego zasilenia gazowej generacji rozproszonej.

V. USPRAWNIENIE ZARZĄDZANIA ENERGETYKĄ MIASTA

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Kwartalne analizowanie spójności Planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych i ich rocznych Planów inwestycji z Załoženiami do planu zaopatrzenia m.st. Warszawy w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.
2. Monitorowanie zasilania poszczególnych rejonów Miasta w paliwa i energię.
3. Wspomaganie procesów koordynacji działań sektora energetyki miejskiej poprzez doskonalenie procesów komunikowania się dostawców i odbiorców oraz przedsiębiorstw energetycznych i miejskich służb, w tym poprzez spotkania wspólnych Zespołów Roboczych i Zespołu Koordynacyjnego przedstawicieli m.st. Warszawy i przedsiębiorstw energetycznych oraz corocznie organizowane Forum Operatorów Systemów i Odbiorców Energii i Paliw „Bezpieczeństwo energetyczne Warszawy”.
4. Wytyczanie kierunków działań Miasta na podstawie współpracy ze stałym zespołem niezależnych ekspertów z zakresu energetyki.
5. Doskonalenie wypracowanych modeli współpracy i komunikowania się Miasta z przedsiębiorstwami energetycznymi.
6. Proponowanie zmian w przepisach energetycznych w zakresie zwiększenia roli samorządów lokalnych w gospodarce energetycznej.

VI. REALIZACJA POLITYKI ENERGETYCZNEJ

Należy dążyć do zastosowania następujących środków realizacji:

1. Nadzorowanie przez Urząd m.st. Warszawy realizacji celów niniejszej Polityki energetycznej i sporządzanie na podstawie informacji uzyskiwanych od innych komórek Miasta, przedsiębiorstw energetycznych i zainteresowanych instytucji zewnętrznych - corocznych raportów dla przekazania ich Radzie m. st. Warszawy.
2. Coroczne opracowywanie zmian do niniejszej Polityki energetycznej w niezbędnym zakresie podyktowanym zmianami uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych i przedstawianie ich do akceptacji zespołowi koordynującemu relacje Miasto-przedsiębiorstwa energetyczne (Zespół Koordynacyjny) oraz do zatwierdzenia Radzie m.st. Warszawy.
3. Współpraca z właściwymi komórkami organizacyjnymi Urzędu m.st. Warszawy oraz administracją rządową, regulatorem, operatorami systemów i większymi odbiorcami energii i paliw w zakresie realizacji najważniejszych zadań gwarantujących długodystansowe i bieżące bezpieczeństwo energetyczne Miasta.
4. Inicjowanie partnerstwa publiczno-prywatnego inwestycji energetycznych o charakterze lokalnym.
5. Dostosowanie zakresu pełnomocnictw pracowników Urzędu m.st. Warszawy do potrzeb skutecznego nadzoru koordynacji zagadnień sektora energetycznego.
6. Kontrola realizacji przez wyspecjalizowane komórki organizacyjne Urzędu m.st. Warszawy zadań zleconych do wykonania ww. Zespołom Roboczym przez Zespół Koordynacyjny Miasto-przedsiębiorstwa energetyczne.

VII. CHARAKTERYSTYKA SEKTORA ENERGETYCZNEGO MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

(stan 2004 r.)

1.	Powierzchnia miasta	516,9 km ²
2.	Liczba ludności stałej (bez kilkuset tysięcy nierejestrowanej)	1 689 550
3.	Prognoza ludności stałej na rok 2020	1,8 – 2 mln
4.	Aktualne zapotrzebowanie szczytowe na moc ¹ :	
	elektroenergetyka	1 350 MWe
	ciepło sieciowe	5 200 MWt
	gaz przewodowy	1 260 MW
	Prognozy:	
	prognoza na 2010 r.	
	elektroenergetyka	1 600 MWe
	ciepło sieciowe	5 400 MWt
	gaz przewodowy	1 800 MW
	prognoza na 2020 r.	
	elektroenergetyka	1 950-2 200 MWe
	ciepło sieciowe	5 200-5 500 MWt
	gaz przewodowy	680 mln Nm sześć. (1950 MW)
5.	Źródła zasilania (moc dyspozycyjna):	
	5.1 Krajowy System Elektroenergetyczny:	
	GPZ Miłosna 400/220/110 kV, Autotransformatory	400/110 kV 250 MVA
		400/220 kV 400 MVA
		220/110 kV 160 MVA
	GPZ Mory 220/110 kV, Autotransformatory	220/110 kV 3 x 160 MVA
	GPZ Mościska 400/110 kV, Autotransformatory	400/110 kV 330 MVA
	GPZ Piaseczno 220/110 kV, Autotransformatory na terenie ZEWT S.A.	220/110 kV 2 x 160 MVA
	GPZ Towarowa 220/110 kV, Autotransformatory STOEN 220/110 kV	160 MVA
	5.2 Elektrociepłownie Warszawskie S.A. wg koncesji:	
	moc elektryczna (latem 250 MW)	920 MWe
	moc cieplna	4 638 MWt,
	w tym:	
	- EC Siekierki (160 MW latem)	moc elektryczna 622 MWe
		moc cieplna 2 013,6 MWt
	- EC Żerań (90 MW latem)	moc elektryczna 298 MWe
		moc cieplna 1 554 MWt
	- EC Kawęczyn	moc cieplna 465 MWt
	- C Wola	moc cieplna 465,2 MWt
	Współczynnik mocy elektrycznej w skojarzeniu do mocy elektrycznej ogółem EW	0,865
	Współczynnik mocy cieplnej w skojarzeniu do mocy cieplnej ogółem EW	0,470
	5.3 Wymiana energii elektrycznej z ZEWT S.A. na napięciu 110 kV (12 p. wymiany) oraz na napięciach 15 kV i niskim napięciu 230 kV (29 p.wymiany)	
	5.4 EC Ursus - Energetyka-Ursus sp. z o.o. moc cieplna zainst.	110 MWt
	moc cieplna zamówiona	65 MWt

¹ W zakresie energii elektrycznej Sz. Kujszczyk Politechnika Warszawska „Synteza strategii rozwoju systemu zaopatrzenia Warszawy w energię elektryczną do 2020 r.” (na zamówienie Miasta).

W zakresie ciepła sieciowego opracowanie zbiorowe pod kierunkiem T. Żurka „Polityka Energetyczna m.st. Warszawy do 2020 r., „CIBET” Sp. z o.o. , Warszawa 2005 (na zamówienie Miasta).

W zakresie gazu przewodowego dane MSG sp. z o. o.

	moc elektryczna zainst.	6 MWe
	moc elektryczna zamówiona	7,2 MWe
5.5 C Międzylesie - Gigatherm Investment sp.z o.o.	moc zainst.	100 MWt
	moc cieplna zamówiona	34,8 MWt
5.6 Kotłownie SPEC S.A. w Ursusie (70 - 1 olejowa i 69 gazowych)	moc cieplna zamówiona	31,7 MWt
5.7 Pozostałe kotłownie niesystemowe (osiedli itp.)	moc cieplna szacunki EW S.A.	400-500 MWt

6. Sieci:

6.1 Elektroenergetyka:

(w przeliczeniu na 1 tor:)

-	długość linii STOEN S.A.:		
	NN (najwyższych napięć 220 kV) napowietrznych		16 km
	WN (wysokiego napięcia 110 kV)		446 km,
	w tym kablowych	31 km	
-	długość linii STOEN S.A. SN (średniego napięcia)		6 127 km,
	w tym kablowych	5 821 km	
	nn (niskiego napięcia)		7 877 km,
	w tym kablowych	6 521 km	
-	stacje węzłowe w sieci STOEN S.A. 110/15 kV (bez przemysłu)		31 szt.
	o łącznej mocy zainstalowanej		2 266 MVA
-	Stacje STOEN S.A. 15/0,4 kV SN/nn		5 376 szt.
	o łącznej mocy zainstalowanej		2 412 MVA,
	w tym transformatorowych		4 851 szt.
-	awaryjność sieci STOEN S.A. ogółem	SN	nn
	linii napowietrznych	29	1972
	linii kablowych	338	1598
	transformatorów SN/nn	15	-
-	wskaźnik uszkodzeń sieci STOEN S.A.	SN	nn
	na 100 km linii napowietrznych	9,5	145,4
	na 100 km linii kablowych	5,8	24,5
	na 100 transformatorów SN/nn	0,2	-
-	ilość niedostarczonej energii	SN w kWh	151 763
		nn w kWh	132 550

6.2 Ciepło sieciowe:

-	magistrale przesyłowe		259 km
-	sieć dystrybucyjna		1 306 km
-	liczba węzłów	ok.	14 500 szt.
-	średnie nasycenie terenu siecią dystrybucyjną		38,4 m/ha
-	współczynnik bezpieczeństwa		14,9 %
-	tempo odnawiania sieci w 2004 r.	ok.	30 km
-	liczba awarii sieci		580

6.3 Gaz przewodowy:

-	długość sieci przesyłowych wysokiego ciśnienia 5,5 Mpa		121 km
-	liczba stacji redukcyjnych I st.		21 szt.
-	długość sieci gazowych dystrybucyjnych średniego ciśnienia 0,4 MPa		1 377 km
-	liczba stacji redukcyjnych II st.		65 szt.
-	długość sieci gazowych niskiego ciśnienia do 2,5 kPa		1 074 km
-	przyłącza gazowe	ok.	71 000 szt.
-	średnie nasycenie terenu Warszawy siecią gazową		65,6 m/ha

- rezerwy w stacjach: I st. w szczycie 57 %
 - II st. w szczycie 68 %
 - tempo odnawiania sieci 1995-2000 średnio 90 km/rok, 2004 r. 14 km/rok
 - liczba awarii sieci i stacji redukcyjnych I i II st. 64
7. Odbiorcy:
- 7.1 Energia elektryczna
- liczba umów odbiorców (odbiorców 820 tys., zysk 133 mln zł) 761 tys.
 - w tym: zasilanych z sieci 110 kV 8
 - zasilanych z sieci 15 kV 1 039
 - zużycie roczne 6 000 GWh
 - w tym: miejskie spółki infrastrukturalne (MPWiK, SPEC, TW i MW) 312 GWh
 - (z 65 obiektów i 148 przyłączy)
 - udział zasilania z sieci w całości zaspakajanych potrzeb mieszkańców 99 %
- 7.2 Ciepło sieciowe
- liczba umów odbiorców ok.10 tys.
 - zużycie roczne 36,1 mlnGJ
 - udział w całości zaspakajanych potrzeb mieszkańców ok. 70 %
- 7.3 Gaz przewodowy
- liczba umów odbiorców ok. 655 tys.
 - zużycie roczne 383 mln Nm³ (3 700 GWh)
 - udział gazu przewodowego w całości zaspakajanych potrzeb mieszkańców 73 %
8. Operatorzy:
- 8.1 System przesyłowy:
- energia elektryczna PSE-Operator S.A.
 - ciepło sieciowe SPEC S.A.
 - gaz przewodowy GAZ-SYSTEM sp. z o.o.
- 8.2 System dystrybucyjny
- energia elektryczna STOEN S.A.
 - ciepło sieciowe SPEC S.A., Energetyka-Ursus
 - gaz przewodowy MSG sp. z o.o. Oddział Gazownia Warszawska

VIII. KLUCZOWE INWESTYCJE DLA SYSTEMÓW ENERGETYCZNYCH (dane przedsiębiorstw energetycznych)

Elektroenergetyka			
1.	Rozbudowa stacji 400/110 kV Mościska o drugi autotransformator 330 MVA.	Odpowiedzialny PSE-OPERATOR S.A.	Realizacja lata 2005-2009
2.	Modernizacja stacji 400/220/110 kV Miłosna	PSE-OPERATOR S.A.	2005-2009
3.	Budowa linii 400 kV Miłosna – Siedlce do czasowej pracy na 220 kV oraz rozdzielni 220 kV Siedlce. <i>UWAGA: Inwestycja nie poprawia bezpieczeństwa Warszawy.</i>	PSE-OPERATOR S.A.	2005-2009
4.	Budowa rozdzielni w układzie H3 w stacji Wyszków z autotransformatorem 160 MVA wraz z liniami zasilającymi 220 kV.	PSE-OPERATOR S.A.	2005-2009

5.	Budowa południowego półpierścienia linii 400 kV wokół Warszawy: Miłosna – Piaseczno/Julianów (wariantowo) – Ołtarzew (opcja rozwojowa wymagająca dalszych analiz). <i>UWAGA: PSE-Operator proponuje półpierścień oparty o Kozienice.</i>	PSE-OPERATOR S.A.	po 2009 r.
6.	Modernizacja 4 stacji 110/15 kV RPZ Grochów, Jelonki, Kaliszówka, Bródno.	STOEN S.A.	2005 r.
7.	Przebudowa stacji 110/15 kV Południowa.	STOEN S.A.	2005-2006
8.	Budowa stacji 110/15 kV RPZ Powiśle.	STOEN S.A.	2005-2007
9.	Przebudowa RSM Bemowo do RPZ 110/15 kV z liniami kablowymi 110 kV w kierunku RPZ Koło i RPZ Kaliszówka.	STOEN S.A.	2005-2007
10.	Modernizacja i rozbudowa stacji 220/110 kV Towarowa i linii zasilających stację.	STOEN S.A. PSE-OPERATOR S.A.	2005-2009
11.	Modernizacja linii 110 kV Żerań-Targówek-Wschodnia-Kawęczyn.	STOEN S.A.	2005 r.
12.	Modernizacja linii 110 kV Żerań-Gdańska.	STOEN S.A.	2005 r.
13.	Modernizacja rozdzielni 110 kV RPZ Wschodnia.	STOEN S.A.	2005 r.
14.	Modernizacja linii kablowej 110 kV Wschodnia-Grochów.	STOEN S.A.	2005 r.
15.	Rozbudowa stacji 110/15 kV RPZ Imielin i zasilających linii kablowych.	STOEN S.A.	2005 r.
16.	Budowa linii kablowej 110 kV Batory-Siekierki.	STOEN S.A.	2007 r.
17.	Budowa stacji 110/15 kV Centrum z liniami kablowymi Towarowa-Centrum i Centrum-Powiśle.	STOEN S.A.	2005-2009
18.	Modernizacja stacji 110/15 kV RPZ Henryków.	STOEN S.A.	2006 r.
19.	Budowa stacji 110/15 kV RPZ Wilanów i zasilających ją linii kablowych.	STOEN S.A.	2005-2007
20.	Modernizacja linii kablowej 110 kV Sielce-Powiśle.	STOEN S.A.	2005-2007
21.	Budowa stacji 110/15 kV RPZ Wiktoryn i zasilających ją linii kablowych.	STOEN S.A.	2005-2008
22.	Modernizacja stacji 110/15 kV RPZ Międzyzlesie.	STOEN S.A.	2008 r.
23.	Zakup i rozbudowa stacji 110/15 kV Instytut Elektrotechniki w Międzyzlesiu.	STOEN S.A.	2007 r.
24.	Budowa RPZ Falenica oraz linii zasilającej.	STOEN S.A.	2008 r.
25.	Modernizacja stacji 110/15 kV Ursus.	STOEN S.A.	2009 r.
26.	Budowa 14 stacji 110/15 kV RPZ i linii 110 kV zasilających (Opacz, Wolica, Średnicowa, Krasnowola, Muranów, Nowodwory, Augustówek, Marymont, Zacisze, Wygoda, Wierzbno, Okęcie, Miedzeszyn, Agrykola). <i>UWAGA: Przewidywane przez STOEN S.A. zadania nie obejmują nowych linii wyprowadzanych z GPZ Mościska. Brak deklaracji modernizacji EAZ.</i>	STOEN S.A.	po 2009 r.
27.	Modernizacja linii 110 KV – wymiana izolatorów i zwiększenie przekrojów przewodów.	STOEN S.A.	2005-2014

28.	Modernizacja rozdzielni 110 kV w EC Żerań i EC Siekierki.	EW S.A.	2005-2006
29.	Budowa na terenie EW S.A. nowego bloku energetycznego – zasilanego alternatywnie w zależności od wybranego wariantu: a) gazem przewodowym z sieci wysokiego ciśnienia - moc zainstalowana ok. 250 MWe/100MWt, b) paliwem węglowym - moc zainstalowana ok.250 MWe/360MWt . <i>UWAGA: Dla zapewnienia warunków szybkiego wychodzenia z blackout'u konieczne jest wyposażenie EC Siekierki w pewne i szybkie źródło rozruchowe, na zasadach współfinansowania przez Vattenfall Heat Poland S.A (EW., operatorów, administrację rządową i m. st. Warszawę.).</i>	EW S.A.	po 2012 r.
Ciepłownictwo sieciowe			
1	Budowa miejskiej sieci ciepłej (m.s.c.) „Marynarska” – etap III	SPEC S.A.	2002–2006
2	Przebudowa m.s.c. „W” i „P” od WP-5 do WP 22	SPEC S.A.	2006–2007
3	Budowa spięcia „Płaskowicka” 2xDn 900 mm, L=1 300 m <i>- termin zależny od wielkości i terminów wystąpienia znaczących przyrostów potrzeb cieplnych w Paśmie Ursynów-Natolin oraz w Paśmie Pyrskim.</i>	SPEC S.A.	2007–2009
4	Przebudowa magistrali „Czerniakowska” 2xDn 900 mm, L=800 m <i>- termin zależny od wielkości przyrostów potrzeb cieplnych w Śródmieściu i przedziałów czasowych ich występowania.</i>	SPEC S.A.	2002–2007
5	Przebudowa magistrali „Świętokrzyska” 2xDn 900 mm, L=2 100 m <i>- termin zależny od wielkości przyrostów potrzeb cieplnych w Śródmieściu i przedziałów czasowych ich występowania.</i>	SPEC S.A.	2005–2009
6	Sieci ciepłe w Wilanowie Zachodnim – sieci w ul. Powiatowych i gminnych (etap II) 2xDn 35-50 mm, L= 7 260 m	SPEC S.A.	2005-2010
7	Sieci ciepłe na Łuku Siekierkowskim 2xDn 150-500 mm, L=5 200 m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych oraz terminów ich wystąpienia</i>	SPEC S.A.	2005-2010
8	Przebudowa magistrali „W” na odcinku od komory W-46 do komory W-59, L=1 240 m	SPEC S.A.	2005–2011
9	Odbudowa istniejącej m.s.c. „UR” 2xDn 700 od C Wola do EC Ursus-Energetyka sp. z o.o., L=5 300 m	SPEC S.A.	2007–2008
10	Przedłużenie istniejącej sieci ciepłej 2xDn500 od ul. Łopuszańskiej w kierunku „SALOMEA” L=2 000 m	SPEC S.A.	2005-2006
11	Przebudowa sieci ciepłowniczej w ul. Człuchowskiej oraz Budowa nowej sieci od ul. Człuchowskiej w kierunku	SPEC S.A.	2008–2009

	„CHRZANÓW” Przebudowa L=280 m oraz L=1 400 m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych</i>		
12	Budowa sieci ciepłej wyprowadzonej z magistrali 2xDn 600 mm w ul. Puławskiej (rejon Wyścigów Konnych) w kierunku obszaru „PASMO PYRSKIE” L=950 m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych</i>	SPEC S.A.	2007–2008
13	Budowa przedłużenia istniejącej sieci ciepłej 2xDn 500 mm w ul. Światowida w kierunku obszaru „WINNICA NOWODWORY”, L=2 300 m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych</i>	SPEC S.A.	2008–2009
14	Budowa sieci ciepłej wyprowadzonej z magistrali „AW” 2xDn 1 000 mm w ul. Toruńskiej w kierunku obszaru „BIAŁOŁĘKA WSCHODNIA”, L=2 200m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych</i>	SPEC S.A.	2007–2009
15	Budowa sieci ciepłej wyprowadzonej z EC Ursus-Energetyka sp. z o.o. (lub nowego źródła) w kierunku obszaru „URSUSA POŁUDNIOWEGO”, L=2 600m <i>-termin zależny od przyrostów potrzeb cieplnych</i>	SPEC S.A.	2007–2010
16	Rozbudowa sieci ciepłowniczych w rejonie Pasma Nadwiślańskiego	SPEC S.A.	2006-2012
17	Odtwarzanie magistrali przesyłowych, przebudowa istniejących i stopniowa rozbudowa sieci dystrybucyjnych	SPEC S.A.	2006-2025
18	Budowa przepompowni Powązki	SPEC S.A.	2010
Gazownictwo przewodowe Gaz-System sp. z o.o. i MSG sp. z o.o. Oddział Gazownia Warszawska			
1.	Zasilenie w gaz przewodowy obiektów Międzynarodowego Lotniska na Okęciu.		
2.	Zabezpieczenie tempa wzrostu zapotrzebowania na gaz przez centralne rejony Warszawy poprzez budowę gazociągu średniego ciśnienia wzdłuż Al. Jerozolimskich.		
3.	Wspieranie gazyfikacji północno-wschodnich rejonów Bemowa i stabilizacji ich zasilania.		
4.	Docelowe pokrycie zapotrzebowania na gaz przewodowy w rejonie Zawad i Łuku Siekierkowskiego.		
5.	Utrzymanie właściwych parametrów pracy osiedlowych sieci niskiego ciśnienia poprzez budowę stacji redukcyjno-pomiarowych II-go stopnia: Rakowiecka-Narbutta, Franciszkańska, Anielewicza, Płaskowicka I, Płaskowicka II oraz rozbudowę stacji Szpital Praski.		
6.	Umożliwienie dalszej gazyfikacji Wawra i utrzymanie właściwych parametrów dostaw gazu poprzez budowę gazociągu średniego ciśnienia wzdłuż Wału Miedzeszyńskiego, Traktu Lubelskiego i ul. Lucerny.		
7.	Zorganizowanie działań mających na celu poprawę zasilania Starego Rembertowa.		

8.	Stymulowanie poprawy stanu technicznego sieci, poprzez zwiększenie tempa modernizacji i remontów, szczególnie w odniesieniu do sieci średniego ciśnienia.
9.	Rozbudowa infrastruktury gazowej w miejscach korzystnych z punktu widzenia szans miasta na pozyskanie inwestycji komercyjnych, w tym regionalnych (unijnych).
10.	Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia dla zasilenia nowego bloku energetycznego na terenie EW S.A. (w przypadku wyboru tego strategicznego wariantu rozwoju przez tę Spółkę).
11.	Budowa gazociągów wysokiego ciśnienia dla stworzenia warunków wariantowego zasilenia czterech źródeł ciepła (EC Siekierki, EC Żerań, C Wola, EC Kawęczyn oraz EC Pruszków – leżącej poza obszarem WWE).
12.	Budowa systemowych stacji redukcyjno-pomiarowych II-go stopnia: ul.ul. Franciszkańska, Karmelicka i Narbutta.

IX. ODPOWIEDZIALNI ZA REALIZACJĘ CELÓW SZCZEGÓŁOWYCH

Lp	Wyszczególnienie podmiotów	Oznaczenia literowo-cyfrowe celów szczegółowych w części merytorycznej
A	PODMIOTY ZEWNĘTRZNE	
1.	SPEC S.A.	Ciepłownictwo: A1, A2,A3,A4,A5,A6,B1,B3,B5,C1
2.	Elektrociepłownie Warszawskie S.A.	Elektroenergetyka: B7, B8 ciepłownictwo: A1, A2, A3, A5, B5, C1, D2
3.	Grupa Kapitałowa PSE S.A.	Elektroenergetyka: A1,A4,A5
4.	PSE-Centrum sp. z o.o.	Elektroenergetyka: A1, A4
5.	PSE-Operator S.A.	Elektroenergetyka: A1, A4, A5, B1, B2, B4, B6, B7
6.	STOEN S.A.	Elektroenergetyka: A1, B2, B3, B4, B7, B8
7.	MSG sp. z o.o. Oddział Gazownia Warszawska	Ciepłownictwo: A4, B4, C3 gazownictwo: A1, A2, A3, A5, B3, B4
8.	Gaz-System sp. z o.o.	Ciepłownictwo: A4, B4, C3 gazownictwo: A1, A2, A3, A5, B4
9.	MPWiK S.A. i pozostałe spółki infrastrukturalne Miasta	Elektroenergetyka: B1, B5, C1 ciepłownictwo: A4
B	KOMÓRKI ORGANIZACYJNE	MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
1.	Dyrektor Biura Infrastruktury	Elektroenergetyka: koordynacja: B1, B3, B5, B8, C2, C4 ciepłownictwo: koordynacja: B2, B4, B5, C2, C3, D1, D2, D3 gazownictwo: koordynacja: A1, A3, B1, B3 i część „Polityki energetycznej m. st. Warszawy do 2020 r.” pod tytułem „Realizacja polityki energetycznej” oraz współpraca z regulatorem

2.	Dyrektor Biura Prezydenta	część „Usprawnienie zarządzania energetyką Miasta”, w szczególności dostosowanie regulaminów organizacyjnych komórek Urzędu m. st. Warszawy
3.	Dyrektor Biura Prawnego	Analizowanie legalności propozycji zmian w „Polityce energetycznej”
4.	Dyrektor Biura Nadzoru Właścicielskiego	Elektroenergetyka: w ramach nadzoru spółek miejskich: B3,B5,C1 ciepłownictwo: w ramach nadzoru: A1, A2, A3, A4, A5, A6, B3, B5, C1, D2
5.	Dyrektor Biura Naczelnego Architekta Miasta	Elektroenergetyka: A2, A3 ciepłownictwo: B2, C1, C2, C3, D1, D3 gazownictwo: A4, B2, B5
6.	Dyrektor Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego	Elektroenergetyka: A1, B1,B6 ciepłownictwo: A5 gazownictwo: A3
7.	Dyrektor Biura Polityki Lokalowej	Elektroenergetyka: C3 ciepłownictwo: D1, C2
8.	Dyrektor Biura Drogownictwa i dyrektor Zarządu Dróg Miejskich	Elektroenergetyka: B5 gazownictwo: A4
9.	Dyrektor Biura Inwestycji	gazownictwo: A4, B1
10.	Dyrektor Biura Gospodarki Nieruchomościami	Elektroenergetyka: A3, B3 ciepłownictwo: A4, C3 gazownictwo: A4
11.	Naczelniczy Wydziałów Infrastruktury dla Dzielnic	Elektroenergetyka: A1, A3, C2, C3, C4 ciepłownictwo: B2, D3 gazownictwo: A4